"నమస్కారమండీ" అని ఇప్పుడే ఓ కే[illegible] పాటి అన్నాడు. పంచాయితీ [illegible] రూములో వున్న రాజుగార్ని చూసి, కేవలం, శ్రావ్య[illegible] [illegible]. రాజుగారు కళ్ళెత్తి చూస్తున్నారు. ఎదురుగుండా నుంచుని వున్న కృష్ణారావు చూస్తున్నాడు. ఒకసారి తప్పి మంచంమీద కృష్ణారావు ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు.

రాజుగారు కృష్ణారావుని, కేవలగిరి [illegible].

కృష్ణారావు, శ్రావ్య[illegible]. కేవలగిరి [illegible] [illegible] [illegible].

రాజుగారు కృష్ణారావుకి అప్పగారు, కంట్రాక్టరు. కంట్రాక్టు పనిమీద మద్రాసు వెళుతూ, పిల్లని చూచిపోదామని [illegible] వచ్చేరు.

"పనేమీ, ఎలా వ్రాసింది?" అన్నారు రాజుగారు.

ముగ్గురూ బాగానే వ్రాశామన్నారు.

"తొందరగా పెళ్లిచేస్తేరు కదా. ఇంకెందుకు కష్టపడడం?"

"అక్కే, ఇందుకే [illegible]" అన్నారు [illegible] వాళ్ళు.

"సరే" అంటూ రాజుగారు కుర్చీలోంచి లేచి, "ఒరేయ్" అన్నారు. తమ్ముడ్ని [illegible] పిల్లల వినయవిధేయతలతో వచ్చి కృష్ణారావు, హెడ్మాస్టరు [illegible] భాగం దగ్గరే నిలబడ్డాడు.

రాజుగారు [illegible] వ్రాసి కృష్ణారావు [illegible], "[illegible]" [illegible]

యితే మేము పెద్ద వాళ్ళం మిగిలిన వ్యవహారాలు చూసుకుంటాం." అన్నారు.

రెండు నిమిషాలుండి ఏదో ఆలోచించి "మీరిద్దరూ కూడా వెళ్ళండోయ్" అని ఆజ్ఞ జారీ చేసేరు.

"అలాగే" అన్నట్లు తలలూపేరు, గిరి, రావులు.

"తప్పకుండా వెళ్ళాలి సుమా" అంటూ, ఎందుకైనా మంచిదని, "మీరొస్తేనే, నేనో వచ్చింతరువాత కనుక్కుంటాను," అన్నారు, వీరి ముగ్గురి సంగతీ తెలిసిన రాజుగారు, చిరు కోపంతో.

"అలాగేనండీ" అన్నారు.

రాజుగారు ప్రయాణసన్నద్ధులై వెళ్ళిపోయారు.

వీరి ముగ్గురికీ రాజుగారంటే ఓ విధమైన భయమూ, గౌరవమూను. వెంటనే గదిలో మూడు పెద్ద నిట్టూర్పులు వినిపించేయి. గదిలో నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. రావు, గిరి ఇద్దరూ ఏదో ఆలోచిస్తూ మంచంమీద కూర్చున్నారు.

ఓ పెద్ద మూలుగు.

గిరి, రావు లిద్దరూ కృష్ణకేసి చూసేరు.

మళ్ళీ ఓ నిట్టూర్పు.

"ఏరా, వంట్లో బాగో లేదంట్రా?" అన్నాడు రావు.

గిరి అన్నాడు "మంచి నీళ్లు పుచ్చుకుంటావా?"

ఇవేమీ తనను కాదన్నట్లు అలా శూన్యంలోకి చూస్తూ మళ్లీ ఓ మూలుగు మూలిగి "ఒరేయ్, కొంచెం మంచం ఖాళీ చేసి యివ్వండ్రా. విశ్రాంతి తీసికోవాలి" అన్నాడు కృష్ణ తన బెడ్డింగుపరచుకోతే.

గిరీ, రావు లిద్దరూ మంచంమీదనుండి లేవకుండా కృష్ణముఖం వంక ఒకసారి చూసి, మళ్లీ కళ్లు మూసుకున్నారు.

"రారా, నా చిట్టితండ్రీ; వచ్చి పడుకో, విశ్రాంతి తీసికొందువుగాని. నేను జోలపాట పాడతాను, నువ్వు నిద్రపోదువుగాని" అన్నాడు రావు కళ్లు మూసుకునే.

"ఒరేయ్, నీకు పుణ్యముంటుంది యీ స్థితిలో నన్ను చంపకండ్రా" అన్నాడు కృష్ణ, క్రిందపడబోతూ తలుపు పట్టుకొని నిలబడి.

రావు, గిరిలు షాకే తిన్నట్లు మంచంమీద నుండి లేచి కూర్చున్నారు.

"ఒరే! డాక్టరుగార్ని తీసుకు రమ్మంటావా?" అన్నాడు గిరి, కృష్ణ రావు

డాక్టరుగా వుండండి!

ఇంటివద్ద నున్నప్పుడుపోస్టల్ ట్యూషన్ ద్వారా ప్రభుత్వ రిజిస్టర్డు కాలేజినుండి డిప్లొమా పొందగలరు. ఉచిత ప్రాస్పెక్టస్ నకు వ్రాయండి.

INDIAN HOMOEOPATHIC COLLEGE.
(A.M.W) Jullundur City.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైన చిహ్నము. శరీరాన్ని గుల్ల చేయడమేకాకుండా ఈవ్యాధి, తనబంధలలో చిక్కినవారిని అరోజుకారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నిని చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమలకు యిచ్చగించకుండుట, నడుములో నొప్పి, చూపుమాంద్యము, తొడల్లో తిమ్మిరి, నరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి పొడచూపును. పై లక్షణములతో కూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించకున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోరు యెండుట, దురదలు, కాళ్ళలో పగుళ్లు, తూకం తగ్గడం, శరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ళ నొప్పులు, కంటిపొరలు, క్షయ, గడ్డలు, రాచపుండ్లు, ఇట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు యెన్నో సంభవింపవచ్చును.

"వీనస్ ఛారమ్" మాత్రలు వాడి అనేకవేలమంది తమబాధలనుండినివారణపొంది మృత్యుకరాళమునుండి రక్షింపబడిరి. "వీనస్ ఛారమ్" శాస్త్రీయ పద్ధతులమీద ప్రాచీన యూనాని వైద్యవిధానం ప్రకారం అమూల్య ఓషధుల శాకపదార్థముల,స్వాభావిక క్షారముల సారముతో తయారైనవి. "అమిత దాహముతగ్గి... పలుమారు మూత్రవిసర్జనచేయు అవసరము 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు చాలాభాగము నివారణయగును. కొద్ది రోజులలోనే మీకు మునుపటికంటె మెరుగైన స్వస్థత చేకూరిన ట్లనిపించును. "వీనస్ ఛారమ్" కొద్దివ్యయముతో సుఖముగా, తేలికగా సేవించవచ్చును. దీనికి ప్రత్యేక పథ్యము లేదు. నిరాహారముతోనుండే అవసరంలేదు. రోగులు పుష్టికరమైన ఆహారము తినేందుకై ఇదివరకటికంటే ఎక్కువ రకాల ఆహారపదార్థములు తీసికొనవచ్చును. వివరములుగల ఇంగ్లీషుకరపత్రములు అడిగినవారికి ఉచితముగా పంపబడును.

ధర : 50 మాత్రల సీసా రు. 6-75. ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము. లభించు స్థలము :

Venus Research Laboratory (A. P. W)
P O Box No. 587,, Calcutta.

ఇంటర్వ్యూ

వాలకం చూసి.

"ఏమిట్రా ఆముఖం లంకణాలు చేసిన వాడిలాగ! నిక్షేపంలా పెళ్ళి పిల్లను చూసి రారా అంటే, ఏడుస్తావేంట్రా?" అన్నాడు రావు.

"ఇది వేసవికాలం కాబట్టి ఏడుద్దామన్నా కళ్ళ వెంట నీళ్లు రావు. నీరు చెమట రూపంలో, ఆవిరి ఐపోతుంది గనుక, వీడి ముఖంబట్టి ఏడుస్తున్నట్లే లెక్క. ఏమంటావురా, రావూ?" అన్నాడు గిరి తనొక పెద్ద సైన్టిస్టులాగ.

"కరెక్ట్" అని "ఏమిట్రా నీ బాధ?" అనడిగేడు రావు.

తనబాధ చెప్పకొ నారంభించాడు కృష్ణ.

"ఒరేయ్. నా కిప్పుడు రెండు సమస్య లెదురయ్యాయిరా. ఫస్ట్ పాయింటు; నా కిప్పుడు పెళ్లి చేసికోవాలని లేదు. సెకండు పాయింటు; మా ఫుట్ బాల్ టీము కలకత్తా టోర్నమెంటుకి వెళ్లుతుంది, యీ వేళ సాయంకాలమే. నీకు తెలుసుగా. నేను దానిలో సెంటర్ ఫార్వర్డ్ ని. అందుచేత నేను తప్పని సరిగా వెళ్లాలి. అందులోకీ కలకత్తా వెళ్లే ఛాన్సు యింక లైఫ్‌లో ఎప్పుడూ రాదు. వచ్చినా యింత హేపీగా వెళ్లటం జరగదు. ఈ రెంటిలో ఏదీ మానడానికి వీల్లేదురా. అన్నయ్య పెళ్ళి రారా అంటే వెళ్లాల్సిందే. చావరా అంటే చావాల్సిందే. పైగా కలకత్తా టోర్నమెంటుకి వెళుతున్నానంటే పబ్లిక్ పాత్‌లో పెట్టి అక్షింతలవర్షం కురిపిస్తాడు. ఇంక కలకత్తా చాన్సు వదులుకోడానికి వీల్లేదు. ఏం చెయ్యాలిరా, రావూ?"

"మహా, మహా ఈశ్వరుడే అనుభవించేడు యిటువంటి పరిస్థితుల్ని. హాలాహలాన్ని మింగలేక, బైటకు క్రక్కలేకనూ. మానవమాత్రుడైన, నీకొచ్చిందా! అందుచే నువ్వు కలకత్తా వెళ్ళొద్దు. విశాఖపట్నంవెళ్ళొద్దు. హాయిగా రూములోనే ఉండిపో నీకే గొడవావుండదు" అన్నాడు గిరి, కృష్ణ ముఖంవంక చూస్తూ, నా సలహా బాగుందా అన్నట్లు.

"నువ్వూరుకోరా బాబూ! పుణ్యముంటుంది. కలకత్తా వెళ్ళొచ్చి నీకు కొబ్బరికాయ కొడతాను."

"ఈ ఆపదనుండి నువ్వే కాపాడాలిరా. నీకన్న ఆప్తులెవరు?" అన్నాడు కృష్ణ, రావు ఏదైనా ఉపాయం చెప్పడా అని. ఇటువంటి సమయాల్లో రావు బుర్ర బ్రహ్మాండంగా పనిజేస్తుందని కృష్ణారావుకి నమ్మకం.

గిరి, కృష్ణ ముఖం వంక "నేనేం ఆప్తుణ్ణి కానా?" అన్నట్లు చూసేడు.

"అబ్బ వెధవ ఎండలు. దాహం మరీ ఎక్కువయిపోతుంది. ఈ ఎండలమూలాన," అన్నాడు రావు.

అనడమే తరువాయి కృష్ణ బైటకు పరుగెత్తాడు రావు దాహం తీర్చేందుకు. వాడ్ని చూసి రావుకి నవ్వొచ్చింది. అవును మరి వాడవసరం. ఏం చేయమన్నా చేస్తాడు ఈ పరిస్థితిలో. ఆఖరుకి కాళ్లు పట్టమన్నా పడతాడు.

మూడు నిమిషాల్లో రెండు కూల్ డ్రింక్స్‌తో తయారయ్యాడు కృష్ణ. రావు మంచంమీదనుండి లేచి కూర్చుని కూల్ డ్రింకుని గుటకలు వెయ్యసాగాడు. మంచం మీద పడుకొన్న గిరి, గుటకల శబ్దం విని, ఓ కన్ను తెరచి గిరి వంక చూసేడు. నోటిదగ్గర నున్న కూల్ డ్రింకును చూడగానే రెండవ కన్ను వెంటనే తెరచుకుంది.

"నాకు కూడా ఏమైనా తెచ్చేవట్రా?" అన్నాడు గిరి రెండవ కూల్ డ్రింకును చూస్తూ.

కృష్ణ, సమాధానం చెప్పకుండా, రావు ముఖం వంక జాలిగా చూస్తున్నాడు.

రెండవ డ్రింకును కూడా ఖాళీ జేస్తాడేమోనని, "ఆలస్యం అమృతం విషమను కొని" గబగబా రెండు గుటకలలో ఖాళీ చేసేడు గిరి.

మంచం మీద కూర్చున్న రావుకి, ఓ నోటుబుక్కు తీసికొని విసరటం మొదలు పెట్టేడు కృష్ణ. పావు గంట ఆలోచించాడు రావు. కాని ఏ ఉపాయమూ దొరక లేదు.

"ఒరేయ్! యీ అయిటమ్సులో ఏదో వకటి ఎగ్గొట్టేయ్" అన్నాడు రావు, ఏ ఉపాయమూ లేక.

"ఏదీ వొదులుకోడానికి వీల్లేదురా బాబూ. నీకు తెల్సుగా. బాబ్బాబు నీకు పుణ్యముంటుంది. వచ్చే జన్మలో నీకు ప్యూనుగా పనిజేస్తానులేరా. నీ ఋణం వుంచుకోనులేరా. ఆపద్బాంధవా, అనాధ రక్షకా, ఈ దీనుణ్ని రక్షించరా" అన్నాడు, నీవే నాకింక గతి అన్నట్లు.

"నీ భక్తుని మొరాలకించరా" అన్నాడు గిరి కళ్లు మూసుకునే.

"పోనీ కలకత్తా వెళుతూ విశాఖపట్నంలో రైలును దిగి పిల్లను చూసి, మళ్ళీ మీ టీముతో వెళ్ళిపో" అన్నాడు రావు.

"టోర్నమెంటుకి బయలుదేరుతూ, విశాఖపట్నంలో దిగి, మిగతా ప్లేయర్సుతో "నేను పెళ్ళికూతుర్ని చూసొస్తాను. అందాకా మీరిక్కడ వుండండి" అంటే అంవరూ కలసి నన్ను తన్నుతారు. అందులోకీ వేళ గాని వేళ పెళ్ళిపిల్లను చూడ్డానికి వచ్చేను, చూపించండంటే వాళ్ళు మరీ తంతారు. అందుచేత ప్రయాణంలో లాభం లేదురా" అన్నాడు కృష్ణ.

"ఆ అమ్మాయి తరఫువారెవరైనా నీకు తెలుసునా?" అన్నాడు రావు.

"తెలీదు. వాళ్ళెవరో నాకు తెలీదు. నేనెవరోన్నీ వాళ్ళకు తెలీదు."

రావు "ఊహూ" అని మంచం మీద పడుకొని - కళ్లు మూసుకొని ఆలోచిస్తున్నాడు. కృష్ణ విసరుతూనే వున్నాడు. ఒక పది నిమిషాలు పోయిన తరువాత, తను విసిరిన చల్లగాలికి, రావు నిద్రపోయేడేమోనని కృష్ణకు అనుమానం వచ్చింది. ఎందుకైనా మంచిది లేపితే అని "ఒరేయ్ రావూ!"

"ఊఁ" అన్నాడు రావు.

ఫరవాలేదనుకొని యింకా గట్టిగా విసరటం మొదలుపెట్టేడు కృష్ణ.

రావు ఒక్కసారి మంచం మీద లేచి కూర్చోవడం చూసి, ఏదో ఐడియా స్ట్రైక్ అయిందని, కొంచెం ముందుకు వంగాడు కృష్ణ, ఐడియా చెబుతాడని. అలా వంగిన కృష్ణ వీపు మీద తపీమని ఒక్కటి కొట్టేడు రావు.

"ఏమిటో చెప్పరా?" అన్నాడు కృష్ణ వీపు తడుముకుంటూ.

"ఒరేయ్; నువ్వు కృష్ణారావుగాడివి" అన్నాడు రావు గిరి నుద్దేశిస్తూ.

విపరీతంగా ఆలోచించిన మూలాన రావు గాడి బుర్ర గిరెక్కిందనుకున్నారు యిద్దరూను.

ఎందుకైనా మంచిదని "నేను గిరిని, వీడు కృష్ణ, నువు రావువి" అన్నాడు గిరి రావు వంక చూస్తూ.

"ఏడిశావ్. ఆమాత్రం తెలివి నాకూ తగలడింది. వెధవల్లారా! ఆ మాత్రం ఐడియా లేదేంరా మీకు!" అన్నాడు రావు యిద్దరి వంకా చూస్తూ.

గిరి, కృష్ణలు వకరి ముఖం వకరు చూసుకున్నారు. వీళ్లకు తన ప్లాను తెలియలేదనుకొని చెప్పడం ప్రారంభించేడు రావు.

"ఒరేయ్! కృష్ణా నువ్వు మామూలుగా ఫుట్ బాల్ టోర్నమెంటుకి కలకత్తా మీ టీముతో బయలుదేరి వెళ్తావు. మన గిరి విశాఖపట్నం వెళ్ళి పెళ్ళికూతురిని చూచి వస్తాడు. ఎలా వుంది మన ప్లాన్?" అన్నాడు రావు.

కృష్ణ ముఖం పద్మంలాగ వికసించింది.

"బ్రహ్మాండంగా వుందిరా ఐడియా. టు బర్డ్స్ ఎట్ వన్ షాట్" అన్నాడు కృష్ణ సంతోషంతో, "తరువాత ఓ కార్డు మీద నాకు యీ పిల్ల నచ్చలేదని, ఓ గీత గీసి పారేస్తే, యీ పెళ్ళి సమస్య టెంప రరీగా తీరిపోతుందిరా" అన్నాడు మళ్ళీ.

"ఒరే నాన్నా! తగ్గరా తగ్గు. అప్పుడే నీ తరఫున పెండ్లి చూపులకు వెళ్ళినట్లు, అంతా అయిపోయినట్లే మాట్లాడుతున్నావ్!" అన్నాడు గిరి.

"ఒరే బాబ్బాబు. నీకు పుణ్యముంటుంది రా. నీ ఋణం వుంచుకోనులేరా. అందాకా నా నామధేయం తగిలించుకోరా" అన్నాడు కృష్ణ.

ఏదో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నట్టు ముఖం పెట్టి "నాయనా! నాకిప్పుడు పెళ్ళి చేసికోవాలని లేదురా" అన్నాడు గిరి.

"ఒరేయ్ చిట్టి తండ్రీ! ఇప్పుడు యీ పోర్షను నీ పెళ్ళి గురించి కాదులే. అయినా నువ్వు ఏకన్యకామణికీ నచ్చవు. ఒకవేళ ఏ అమ్మాయి అయినా నీకు నచ్చినట్లతే, ఆ అమ్మాయిని నీ కివ్వరు, నీ అందం చూసి" అన్నాడు రావు గిరిని.

"నాకు ఒరిజినల్ బ్యూటీలేదా? పర్సనాలిటీలేదా! అంత యిదిగావున్నానా?" అనుకున్నాడు గిరి.

క్రిందపడవేసిన నోటుబుక్కు తీసుకొని మళ్ళీ గిరికి విసరటం మొదలుపెట్టేడు కృష్ణ.

"శిష్యా! నాలో ఒరిజినల్ బ్యూటీగాని, పర్సనాలీగాని లేవా?" అన్నాడు గిరి, కృష్ణవంక చూస్తూ.

"లేకేంగురూ. తమకన్నీ వున్నాయి. మీ కన్న యీ పదునాల్గు లోకంబులలో సుందరాకారుడెవరూ లేరు గురూ?" అన్నాడు కృష్ణ విసరుతూనే.

"అవును శిష్యా, ప్రౌను. లెస్స బలికితివి" అన్నాడు గిరి.

గదిలో కొంచెంసేపు నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

గిరి ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. కృష్ణ విసరుతూనే వున్నాడు.

"విసరుతూ "ఒరేయ్ గిరీ! చిన్నప్పటినుండీ నువ్వూ నేను జతకాదూ?"

"కాదు. చిన్నప్పుడే నన్ను కొట్టేవు ఇదిగో మాడు మచ్చ" అని గిరి తన చేతిమీద చిన్న మచ్చను చూపించేడు.

తన ఫస్ట్‌పాయింటే ఫలించలేదని కొంచెం కంగారు పడ్డాడు కృష్ణ.

"బోర్డు స్కూల్లో చదువుతున్నప్పుడు, ఒక కారు డ్రైవరుని నువ్వు రాయిపుచ్చుకొని కొట్టినప్పుడు వాడు, నిన్ను తరుముకొస్తుంటే, నిన్ను మా యింట్లో దాచి వాడినుండి కాపాడేను కదరా!"

"ఏం! అయితే."

"ఒరేయ్! నువ్వు హైస్కూల్లో ఒకమ్మాయి జడపట్టుకొని లాగినప్పుడు, ఆ అమ్మాయి హెడ్‌మాస్టరుతో కంప్లయింట్ చేయడానికి వెళ్తుంటే, నే నామెకు ఏదో సర్ది చెప్పి పంపించేసేను కదరా!"

"అ.యి.తే"

"ఒకసారి నువ్వు, మీయింట్లో కోపగించి వచ్చినప్పుడు మా యింట్లో వున్న వారం రోజులూ, నేను నీకు భోజనం పెట్టించి జతగా వున్నాను కదూ. కోపం తగ్గిపోయిన తరువాత మీ నాన్నా అదీ పిలవకుండానే పిలవకుండానే నువ్వు వెళ్ళి పోయేవనుకో!"

"అ...యి...తే"

గిరి పూర్తిగా మెత్తబడాడు. ఇది గ్రహించిన కృష్ణ తన ఆఖరు అస్త్రం ప్రయోగించాడు.

"ఒరేయ్! మనం మొన్న నావ షికారు కెళ్ళినపుడు, నువ్వు కేట్ బాల్‌తో కొంగను కొడితే పడిందని నావమీద గంతులు వేసే, నావ వరిగి మనమందరం నీటిలో పడినప్పుడు నువ్వు దమ్ముపచ్చి యీదలేకపోతే, నేను హెల్పు చేసి నిన్ను రక్షించేను కదరా!" అన్నాడు.

"స్టాప్! స్టాప్! ఆగు. ఆగమన్నాను కదరా. వప్పుకున్నాను. ఇంక నీ దండకం చాలు" అన్నాడు గిరి లొంగిపోయినట్లు.

"ఘనకార్యం సాధించేను కదా" అని ఒకసారి గట్టిగా వూపిరి పీల్చుకున్నాడు కృష్ణ.

"ఒరేయ్! నేను చేయవలసిన పనేమిటూ?" అన్నాడు గిరి, యింతకుముందేమీ తను వినుపించుకోనట్లు.

ఏం చేయవలసిందీ అంతా చెప్పేడు రావు, గిరికి.

"నేను ఒక్కడనే వెళ్లనురా" అన్నాడు గిరి.

"నేనుకూడా వస్తానులే" అన్నాడురావు, "నేనుండగా నీ కొచ్చిన భయమేమిటన్నట్లు.

తను బ్రతిమాలకుండానే వెళ్తానన్నందుకు 'ఎంత త్యాగమూర్తివిరా' అన్నట్లు చూసేడు కృష్ణ, రావుముఖం వంక.

"అయినా, పెండ్లిచూపులకు వెళ్లేమంటే, ముసలమ్మల దగ్గరనుంచి, ఒకటో క్లాసు చదివే కుర్రాడి దాకా సవాలక్ష ప్రశ్నలు

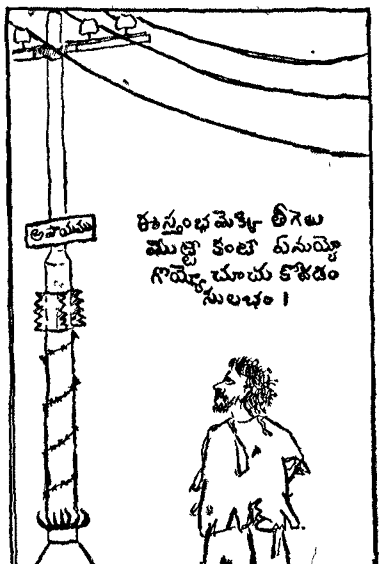

చిత్రకారుడు : సోము శేఖర్ రెడ్డి (ఆదోని)

వేస్తారు. వాటిన్నిటికీ ఎవరు సమాధానాలు చెప్తాడు?" అన్నాడు గిరి విసుగ్గా.

గిరికి ప్రశ్నలూ, జవాబులంటే (ఇటువంటి విషయాల్లోనే. పరీక్షల్లో తప్పవనుకోండి) చిరాకు.

"నేను నీకూడా వుంటాను కద్రా. ఏదొచ్చినా, నే చూచుకొంటాను."

"సరే. వస్తాను కాని నేను, నీకూడా ఓ దిష్టిబొమ్మలాగ వుండడంవరకే. నన్ను శేషగిరి వని [illegible]ప్పినా సరే నీ యిష్టం." గిరి ఒప్పుకున్నందుకు కృష్ణముఖం మీద మందహాస రేఖలు చిందులు త్రొక్కాయి.

అన్నగారిచ్చిన అడ్రసు కాగితం రావుకిచ్చి, కృష్ణ ఆ వేళ సాయంత్రమే కలకత్తా ఫుట్ బాల్ టీముతో వెళ్ళిపోతాడు, తను తిరిగివచ్చే వరకూ, విశాఖపట్నం వెళ్ళొచ్చి తమ రూములో వుండాలని షరతు పెట్టి.

ఆ మర్నాడు వుదయమే గిరి, రావులు విశాఖపట్నం బయలుదేరేరు. ట్రైనులో ప్రయాణం చేస్తున్నంతసేపూ గిరి గుండెలు దడదడ కొట్టుకుంటూనే వున్నాయి ఏం జరుగుతుందోనని. తిన్నగా తమ దగ్గరనున్న అడ్రసు ప్రకారం మూర్తిగార్ని కలుసుకొన్నారు. మూర్తిగారు వుభయులనూ మర్యాదచేసి, కుశల ప్రశ్నలువేసేరు.

"నీవేనా, నాయనా రాజుగారి తమ్ముడువి?" అన్నారు మూర్తిగారు గిరినిచూస్తూ.
"ఔనండీ" అన్నాడు గిరి.

ఈ లోగా పెళ్ళి కూతురి తండ్రి అయిన ఇంజనీరుగారింటికి కబురు పంపించారు మూర్తిగారు, పిల్లను చూడ్డానికి వస్తున్నారని. మధ్యాహ్నం భోజనాలు మూర్తిగారి యింటివద్దే అయ్యేయి. సాయంకాలం మూర్తిగారు, గిరి, రావులు ముగ్గురూ ఇంజనీరు గారింటికి బయలు[illegible] ఎదురు చూస్తునని

"అయితే యిప్పుడు మనం యింటర్వ్యూకి జరపడానికి వెళుతున్నామన్నమాట" అన్నాడు గిరి మెల్లగా రావుతో మూర్తిగార్కి వినిపించకుండా త్రోవలో.

"అవును" అన్నాడు రావు నవ్వుతూ.

ప్రయాణాలకి ముందువచ్చే యీ ఏదురుల గురించి మూర్తిగారు యింజనీరుగారింటికి వెళ్ళేవరకూ లెక్చరు కొడుతూనే వున్నారు.

గిరిమాత్రం చాలా నీటుగా డ్రెస్ చేసుకుని టిప్ టాప్ గా తయారయ్యేడు, తను ఇంజనీరుగార్కి కాబోయే అల్లుడనని.

ఇంజనీరు గారింట్లో తమకోసం ప్రత్యేకింపబడిన కుర్చీల్లో గిరి, రావులు కూర్చున్నారు. ఇంట్లో వాళ్లు వేసిన ప్రశ్నలకన్నిటికి ఓపిగ్గా జాగ్రత్తగా జవాబు లిస్తున్నాడు రావు. గిరిమాత్రం తనకివేమీ సంబంధంలేనట్లు దిక్కులు చూస్తూ గదినంతటినీ పరిశీలిస్తున్నాడు. ఔను మరి. నిజానికి వప్పందం అంతేగా.

ఇంటర్వ్యూ

ఇంతవరకు ఒక్క మాటైనా మాట్లాడని గిరిని చూసి "ఏమండి కృష్ణారావుగారూ" అన్నారు ఇంజనీరుగారు.

గిరి జవాబు చెప్పలేదు. తన పేరైతే నే కదూ వెంటనే జవాబు చెప్పడానికి.

"ఒరేయ్ కృష్ణా నిన్నేరా!" అన్నాడు రావు మెల్లగా గిరివంక చూస్తూ, గిరి వులిక్కిపడి "ఆ! నన్నేనా!! ఏమండీ?" అన్నాడు.

"ఏమి టాలోచిస్తున్నావు నాయనా?" అన్నారు ఇంజనీరుగారు.

"ఈ మేడమీదేనా? ఈ రేడియో మీదేనా లాంటివి" ఏమైనా అడిగితే, సమాధానం చెప్పుదామని.

"ఆ! ఆ! ఏమీ లేదండి" అన్నాడు గిరి.

ఇంతలో ఒకమ్మాయి కాఫీ, ఫలహారాలతో ప్రత్యక్షమయింది. గిరీ, రావు లిద్దరూ ఒకేసారి చూశారు ఆ అమ్మాయిని.

ఇదిచూసి యింజనీరు గారు "ఈమె మా రెండో అమ్మాయి, స్కూలు ఫైనలు చదువుతోంది" అన్నారు.

"అలాగాండీ!!" అన్నాడు గిరి, తనకు తెలీదే అన్నట్లు చిరునవ్వుతో.

కాఫీ, టిఫిన్లు తీసికోవడం పూర్తయ్యేయి.

ఇంతలో ఒక అమ్మాయిని, ఆమె తల్లి కాబోలు మెల్లగా తీసికొచ్చి సోఫాలో కూర్చోబెట్టి ప్రక్కన కూర్చుంది.

"అమ్మాయిల్ని క్రిందకూర్చో పెట్టే రోజులుపోయి, నాగరికతా చిహ్నంగా సోఫాల్లో కూర్చో బెడుతున్నారన్న

కెప్టెను సముద్రంలో మునిగి పోతూంటే ఒకనావికుడు అతణ్ణి రక్షించాడు. "థ్యాంక్స్! రేపు పెరేడ్ లో అందరిముందూ నా కృతజ్ఞత తెలుపుకొంటాను." అన్నాడు కెప్టెను కృతజ్ఞతతో.

"బాబ్బాబు! యీ సంగతి మాత్రం చెప్పకండేం! మీరిలా చెప్పారంటే వాళ్ళంతా కలసి ముందు నన్ను సముద్రములో పారేస్తారు" అన్నాడా నావికుడు.

బి. శ్రీనివాసులురెడ్డి (తిరుపతి)

మాటని" అనుకున్నాడు గిరి మనసులో. గిరి, రావులు ఆమెను చూసేరు. చాలా అందంగా వుంది. చాలా ఏమిటి. అప్సరసలా వుంది. గిరి ఆమెవంక రెప్పవేయకుండా, తనకళ్ళను, ఎంత పెద్దవిగా చేయగలడో అంత పెద్దవిగానూ చేసి ఆమెను చూస్తున్నాడు:

ఆమె అందానికి గిరి మూర్ఛపడిపోతాడేమో ననీను, లేక ఆ అమ్మాయిని చూసి "దాహం? దాహం?" అంటాడేమోననీను, ఎందుకైనా మంచిదని, రావు ఒక మంచినీళ్ళ గ్లాసును తనదగ్గర పెట్టుకున్నాడు గిరివాలకం చూసి.

రెండు నిమిషాలు పోయిన తర్వాత "ఏమైనా ప్రశ్నలడగండి" అన్నారు. ఇంజనీరు గారు గిరితో.

గిరి నోటమ్మటమాట రావటం లేదు.

గిరిస్థితి గ్రహించి రావు "ఆ, అవేమీ అక్కరలేదు లెండి" అన్నాడు.

ఈ మాటలను మాత్రం గిరి వినిపించుకొన్నాడు. "ఇంత అందమైన అమ్మాయితో ఒక్కమాటైనా మాట్లాడాలనుకొన్నాడు" గిరి మనసులో అయినా యిటువంటి చాన్సు మళ్లీవస్తుందో, రాదో అని.

గిరి ఒకసారి గొంతు సవరించుకొన్నాడు.

రావుకి భయమేసింది. ఒకవేళ గిరి పరాగ్గా "నువ్వు ఏకాలేజీ కుర్రాడినైనా ప్రేమించేవా?" అని అడుగుతాడేమోనని. గిరికి ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోవాలనే సిద్ధాంతం కొంచెంవుంది.

"మీ పేరేమిటండీ?" అన్నాడు గిరి ఆ అమ్మాయివంక చూస్తూ యింటర్వ్యూ జరిపే ఆఫీసరులాగ ముఖంపెట్టి.

ఆ అమ్మాయి ముఖంవున్న పొజిషన్ లోంచి కొంచెం క్రిందికి దిగింది సిగ్గుతో.

"కాలేజీ కుర్రాళ్ల కేసి మహాధైర్యంగా చూసే యీ అమ్మాయిలు, యిటువంటి పరిస్థితులలో యింత సిగ్గుపడతారేమిటి? ఇది కూడా ఒక అభినయం కాబోలు" అనుకున్నాడు గిరి మనసులో, పైటకు అంటే తంతారేమోనని.

"చెప్పమ్మా". అన్నది ప్రక్కన కూర్చున్నావిడ.

"సర్వసారు" అన్నది ఆ అమ్మాయి మృదుమధుర స్వరంతో మెల్లగా.

"సర్వసారు. సర్వసారేంటి సాంబారులాగ. సరే పెళ్లి చేసుకున్న తరువాత పేరు మారుద్దాంలే" అనుకున్నాడు.

"వీడికి యింతధైర్యం ఎక్కడినుండి వచ్చింది? చెప్మా" అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు రావు. అయినా ఏ అసందర్భ ప్రశ్న లడుగుతాడో అని భయపడుతూనే వున్నాడు.

"అమ్మాయితో మాట్లాడేసేను. చాలు" అనుకొన్నాడు గిరి తృప్తిగా.

మిగిలిన విషయాలు వీళ్లుఅడక్కపోయినా ఇంజనీరుగారే, చెప్పేరు. తమ అమ్మాయి ఎడ్యుకేషనల్ క్వాలిఫికేషను గురించి వగైరా, వగైరా.

అమ్మాయిని లోపలికి తీసి వెళ్ళిపోయేరు.

"ఏం నాయనా. అమ్మాయి నచ్చినట్లేనా?" అన్నారు ఇంజనీరుగారు గిరిని.

"ఓ నచ్చింది" అనబోయిన గిరి కాలుకి "నోరు ముయ్యరా" అని సౌంజ్ఞ చేసింది రావుబూటుకాలు జేబులుక్రింద.

కాలుతాపుకి "అమ్మో" అనబోయి నోటికి జేబుగుమాలు అడ్డం పెట్టుకున్నాడు గిరి.

ఇంటర్వ్యూ

"అవన్నీ యింటికెళ్ళిన తరువాత పెద్దవాళ్ళతో వ్రాయిస్తాము కదండీ" అన్నాడు రావు ఇంజనీరుగారివద్ద, మూర్తిగారివద్ద శెలవు తీసికొంటూ.

ఇద్దరూ తిరిగి తమరూములోకి వచ్చేసేరు.

అమ్మాయిని చూసిందగ్గరనుండి, ఆ అమ్మాయి అందంగురించే వర్ణిస్తూ వచ్చేడు గిరి, రావుతో.

"వీడికి ప్రేమపిచ్చి పట్టిందికాబోలు" అనుకున్నాడు రావు.

ఒక వారంరోజులలో కలకత్తానుండి తిరిగి వచ్చేడు కృష్ణరూముకి. ముగ్గురూ కలిసి వాళ్ళ వూరికి వెళ్ళిపోయేరు. అమ్మాయి నచ్చలేదని కృష్ణ అన్నగారితో చెప్పాడు.

నాలుగురోజులు తిరక్కుండానే గిరి చిన్నాన్నగారి అబ్బాయి పెళ్ళికి రాజమండ్రి వెళ్ల వలసి వచ్చింది. ముగ్గురూ బయలుదేరేరు సకుటుంబ సమేతంగా. మూర్తిగారు, ఇంజనీరుగారుకూడా పెళ్లికి వచ్చేరు ఆడపిల్ల తరఫున. మూర్తిగార్కి గిరితండ్రి రెడ్డిగారు తెలుసును. మూర్తిగారు యింజనీరుగార్కి,

రెడ్డిగారిని పరిచయం చేసేరు. కొంతసేపటి. ముగ్గురూ లోకాభిరామాయణంలో పడ్డారుకి

ఇంతలో కృష్ణ, గిరిఇద్దరూ గదిలో కాలు పెడుతూ, వీళ్లను చూడగానే గిరి గుండె ఒక క్షణకాలం పనిజేయడం మానేసి, మళ్లీ యధావిధిగా పనిజేయడం మొదలుపెట్టింది. కృష్ణమాత్రం ధీమాగా ముందుకు నడిచేడు, ఎదురుగుండా వున్న వాళ్లలో రెడ్డిగారు తప్ప మరెవరూ తనకు తెలియకపోవడంవల్ల.

గిరి 'వెనక్కి వెళ్ళిపోదామా' అనుకుని వెనక్కి తిరిగేడు.

"ఒరేయ్" అన్న రెడ్డిగారిపిలుపు విని, అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వచ్చి కృష్ణ ప్రక్కన నిలబడ్డాడు. కృష్ణకు వీడిచేష్టలు ఏమీ అర్థంకాలేదు.

ఇంజనీరుగారు గిరి ముఖంవంక చిరునవ్వుతో చూస్తూ, "ఏమండీ కృష్ణారావుగారూ, కులాసాయేనా?" అన్నారు.

గిరి, ఇంజనీరుగార్కి, ఏడుపుకాని నవ్వొకటి పారేసేడు.

"మా అబ్బాయి మీకు తెలుసునాండీ?" అన్నారు రెడ్డిగారు ఇంజనీరుగార్ని.

"అదేమిటండీ. యితను రాజాగారి తమ్ముడు కృష్ణారావు కదండీ!" అన్నారు యింజనీరుగారు, గిరి నుద్దేశిస్తూ.

"ఇతను మా అబ్బాయి. పేరు శేషగిరి," అన్నారు రెడ్డిగారు గిరివంక వ్రేలుపెట్టి చూపిస్తూ. "ఇతనూ రాజాగారి తమ్ముడు. కృష్ణారావు" అన్నారు రెడ్డిగారు కృష్ణారావుని చూపించి.

కృష్ణకి, గిరికి పైన చొక్కాలు తడవలేదుగాని, లోపల బనీనుమాత్రం పూర్తిగా తడిసిపోయినయ్.

ఇంజనీరుగారు, మూర్తిగారు ఒకరిముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు ఆశ్చర్యంతో.

రెడ్డిగారికిదేమీ అర్థంకాలేదు.

"మొన్న అమ్మాయిని చూడటానికి వచ్చినప్పుడు, యితనే కృష్ణారావునని చెప్పుకు వచ్చేడు" అన్నారు మూర్తిగారు, గిరిని చూపిస్తూ.

అప్పుడర్థమైంది కృష్ణారావుకి వీళ్ళెవరో, గిరి కంగారుపడడానికి కారణమేమిటో?

"వీళ్లేదో ఘనకార్యం చేసే"రనుకున్నారు రెడ్డిగారు.

ఇంతలో రావు, గదిలోకి అడుగుపెడ్తూ, వెనకజేసివున్న కృష్ణ, గిరిలను, ఎదురుగుండా వున్న వాళ్లనుచూసి రైట్ ఎబౌట్ టరన్ కొట్టి మెల్లిగా బైటకు జారుకున్నాడు.

"ఏమిట్రా యిది? నిజమేనా?" అన్నారు రెడ్డిగారు కోపంతో.

ఒక్కడికీ నోటమ్మట మాట రావటంలేదు. ఇటువంటి సమయాల్లో 'ఆ రావుగాడైనా వుంటే బాగుండును రా' అనుకున్నారు యిద్దరూ మనసులో.

రావు బైటకువెళ్ళి, ఓ చిన్నవుపాయం ఆలోచించుకొని, మళ్లీ గదిలోకి అడుగుపెడ్తూ "నమస్కారమండీ" అన్నాడు యింజనీరుగార్ని చూస్తూ.

"ఇతను కూడా మీ అబ్బాయితో కలసి వచ్చేడండీ" అన్నారు యింజనీరుగారు రెడ్డిగారితో.

"ఏమోయ్, మా శేషగిరి; కృష్ణారావు పేరుతో వీరమ్మాయిని చూడటానికి వెళ్ళేడా?" అన్నారు కోపంగా.

"మీరిలా ఓమారు రండి. అంతా వివరంగా చెబుతాను" అన్నాడు రావు కోపంగా ఒకసారి రావు ముఖంవంక చూచి, లేచివచ్చేరు రెడ్డిగారు.

"ఏం కొంప మునిగిపోతుందోనని" కృష్ణ, గిరిలుభయపడుతూనే వున్నారు.

ఈ ఆపదనుండి కాపాడమని గిరి మనస్సులో ఏడుకొండలవాడ్ని తలచుకుంటున్నాడు.

గది బైటకు తీసికొచ్చిన రెడ్డిగారితో, రావు "మీరిలా కోప్పడరాదు. నే చెప్పేది కొంచెం సావధానంగా వినాలి." అని ఒక్క [illegible]

"అసలు, అమ్మాయిని చూద్దామనే మేం ముగ్గురం కలసి విశాఖపట్నం వెళ్ళేము. విశాఖపట్నం వెళ్ళిన ఒకగంటకు కృష్ణకు కడుపులో విపరీతమైన నొప్పివచ్చింది. వాడిని హాస్పిటలుకి తీసికెళ్ళి, వాడినొప్పి తగ్గేంతవరకూ అక్కడే వున్నాము. తరువాత ముగ్గురం కలసి బయలుదేరదామనుకున్నాము. కానీ డాక్టరు 'ఇప్పుడు పేషంటు కదలడానికి వీల్లేదనీ, కనీసం ఒక రోజయినా కదలకూడదనీ, అలా కదిలినట్లయితే మళ్లీ నొప్పివస్తుందనీ" అన్నాడు. దానికి కృష్ణారావు "ఒకే మీరిద్దరూ వెళ్ళి పిల్లను చూసిరండి. ఎలాగూ నాకిప్పుడు పెళ్లి చేసికోవాలని లేదు. తరువాత ఎలాగూ యీ పిల్ల నాకు నచ్చలేదని మా అన్నయ్యతో చెప్పేస్తాను. అలా వెళ్ళి నేను పిల్లను చూసినట్లు హాజరుపట్టీలో గీత గీయించుకోకపోతే, మా అన్నయ్య దగ్గరనుండి మంగళహారతులు వస్తాయి. రేపూ, ఎల్లుండి కూడా మంచిదిలేదు. అందుచేత పిల్లను చూడనివ్వరు. ఈలోగా మా అన్నయ్యవచ్చి మనం వెళ్లిందీలేందీ కనుక్కుంటాడు. ఇలా నాకు నొప్పివచ్చి వెళ్లలేకపోయేమని, నిజం చెప్పినా, మీరు వెళ్లకుండా నాటకమాడుతున్నారంటాడు. అందుచే యివాళే మీరిద్దరూవెళ్ళి చూసిరండి" అన్నాడు. సరే అని మనగిరి, నేనువెళ్లి ఆ అమ్మాయిని చూసేము. "అందులోకీ యిప్పుడు మీరు గిరికి పెళ్లిచేసే వుద్దేశంలో కనబడుతున్నారు. ఈ అమ్మాయి మనగిరికి నచ్చింది. కాబోయే మామగారు, ఇంజనీరుగారు బోలెడంతఆస్తి వుంది. పైగా, మనవాడి స్టడీస్ అయిపోగానే వారే స్వయంగా వుద్యోగం యిప్పిస్తామన్నారు. మన సంబంధమంటే కళ్లకద్దుకొని చేసుకుంటారు. ఇటువంటి సంబంధం మనకు మళ్ళీ ఎప్పుడోగాని దొరకదు. ఆలోచించండి" అంటూ ఏకబిగిగా గుక్కత్రిప్పుకోకుండా లెక్చరిచ్చాడురావు తన వాగ్ధాటికి తనే ఆశ్చర్యపోయేడు "భేష్; ముందుముందు పెద్దపెద్ద సభలలో ఉపన్యసించవచ్చు" అనుకున్నాడు.

ఇదంతా రెప్పవేయకుండా వింటున్న రెడ్డిగారు ఐదు నిముషాలసేపు ఆలోచించి "సరేరా అబ్బాయ్! మేము, మేము పెద్దవాళ్లం అన్నీ ఆలోచించుకుంటాము. అయినా ఇటువంటి వెర్రివేషాలు ఇక ముందెప్పుడూ వెయ్యకండి. వీలైతే సంబంధం స్థిరపరచుకొంటాను" అన్నారు.

"ఆల్ రైట్" అన్నాడురావు రెడ్డిగారంతటివారినే బుట్టలోవేసేననే గర్వం కొంచెంవచ్చు.

వీళ్లు యింతసేపటినుండి ఏం మాట్లాడుకుంటున్నారో కృష్ణకి, గిరికి అర్థంకాలేదు. ఒకవేళ రావునిపట్టుకు తిడుతున్నారేమో. తమకుకూడా వీళ్లిద్దరి సమక్షాన చివాట్లు వస్తాయేమోనని భయపడుతున్నారు.

"వెధవ నీమూలాననేరా యింతగొడవ జరిగింది" అన్నట్లు కోపంగా కృష్ణముఖంవంక చూసేడు గిరి.

"నేనేం చేసేనురా? ఆరావుగాడే చేసేడిదంతాను నాతప్పేమీలేదు." అన్నట్లు ముఖంపెట్టేడు కృష్ణ.

రెడ్డిగారు, రావుయిద్దరూ కలసివచ్చేరు గదిలోకి. వస్తూనే "ఏదో కుర్రతనంగా ప్రవర్తించేరు వెధవలు. మీరు క్షమించాలి" అంటూ "చేసినపని చాలు. ఇకమీరు బైటకు పొండి" అన్నారు రెడ్డిగారు, రావు ముఖంవంక చూస్తూ, పెళ్లివిషయాలు మాట్లాడటానికి.

"బ్రతికేంరా బాబూ" అంటూ బైటపడ్డారు ముగ్గురూ.

"నీయింటర్వ్యూ సక్సెస్ రా" అన్నాడు రావు గిరితో.

"అంటే" అన్నాడు గిరి అమాయకంగా తనకేమీ అర్థంకానట్లు ముఖంపెట్టి.

"అంటే నువ్వు ప్రతిరోజూ స్మరించే అకోమలాంగి, నీఅర్ధాంగి కాబోతున్నదిరా" అన్నాడు రావు.

"కంగ్రాచ్యులేషన్సు" అన్నాడు కృష్ణ గిరివద్ద షేక్‌హేండు తీసికుంటూ నాచాన్సు నీకిచ్చేసేనన్నట్లు చూస్తూ.

మందహాసంతో చిందులు త్రొక్కింది శేషగిరి ముఖారవిందం. ★

తండ్రి: ఏమిటిరా గోపీ! మీఅమ్మతో అదేపనిగా గంటల తరబడి వాదిస్తున్నావ్?

గోపి: అదే నాన్నా... పెద్దవాళ్ళతో అదేపనిగా వాదించకూడదనే...

మిస్టర్ జోరావ్ (విజయనగరం)